

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Rab és Társai Ügyvédi Iroda (dr. Rab Mária ügyvéd) által képviselt *felperesnek*, a Kallós Éva Ügyvédi Iroda (Friedné dr. Kallós Éva ügyvéd) által képviselt *alperes* ellen - baleseti kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság megállapítja, hogy felperes 2007. október 20. napján munkavégzés közben balesetet szenvedett.

A bíróság a fentieket meghaladóan a felperes vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló valamennyi kereseti kérelmét *e l u t a s í t j a*.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg **150.000,- Ft + Áfa** (azaz **egyszázötvenezer forint plusz Áfa**) perköltséget.

Az állam által előlegezett **335.112,-Ft** (azaz **háromszázharmincötezer-egyszázötvenkettő forint**) illetéket és **278.819,-Ft** (azaz **kettőszázhetvennyolcezer-nyolcszázötvenkilenc forint**) perköltséget az állam viseli.

A perrel felmerült egyéb költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Balassagyarmati Törvényszékhez címezve a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál lehet 3 egyező példányban, írásban benyújtani, vagy szóban jegyzőkönyvbe mondani.

I n d o k o l á s:

A bíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság /2010.sz., (a továbbiakban *Főv. KMB-iratok*) valamint a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság /2013.sz. ügyiratai (a továbbiakban *St. KMB-iratok*) alapján az alábbiakat állapította meg.

A felperes a **2007.06.11. napján kelt határozott idejű munkaszerződéssel** létesített munkaviszonyt az alperessel 2007. december hó 10. napjáig tartó határozott időtartamra. A munkavégzés helye az alperesi telephelyen... szám alatt volt. A felperes munkaköre a készáru raktárban kommisszionáló volt. (*Főv. KMB-iratok 4.sz. alperesi ellenkérelem mellékletei: 4/A/2, St. KMB-iratok 5.sz. jkv.*)

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt /2010/4/A/3.,5.sz. alatt csatolt **Igazolás és nyilvántartás munkavédelmi oktatásról** megnevezésű irat szerint a felperes 2007.06.11. napján, munkába állásakor a munkaköre szerinti munkavédelmi oktatásban részesült. A tananyagról szóbeli számonkérés is volt. A felperes neve mellett az Aláírás rovatban volt olvasható egy a nevével megegyező aláírás. Az okirat első oldalán és a második oldalon az oktató aláírásánál vizuálisan megegyező szignók voltak rögzítve. A fenti mellékletekben csatolta alperes a **Munkavédelmi Szabályzat kivonatos VI. 1.1-1.4. pontjait**. Az ahhoz csatolt keltezés nélküli irat

szerint a felperes tevékenységéhez nincs egyéni védőeszköz biztosítási kötelezettség; az 1.2. pontok szerint a munkájához zárt cipő viselése kötelező, amit viselt is a felperes a balesetekor.

Az iraton rögzítésre került az alperesi bélyegző és egy szignó, ami vizuálisan egyezett a munkavédelmi iraton lévő szignókkal.

A felperes munkaköréhez tartozóan a ténylegesen végzett feladatát képezte a munkába állása napjától, szóbeli megbízás alapján, a raktárkezelési feladatok elvégzését követően az ún. Salgó-polcok közötti útvonal, és részben a polcok alatti padló rész *takarítása* is. A takarítást a műszak végén kellett elvégezni. Felperes az erre vonatkozó szóbeli utasítást a közvetlen szakmai felettesétől kapta, a személyt megnevezni nem tudta.

Felperes személyes előadásában nem vitatta, hogy mind a raktárban végzett anyagmozgatási munka, (kommisszió), mind a takarítás *segédmunka volt*, melyet az alperes-i raktárában végzett. Felperes a munkáját a munkába lépéskor állandó délelőtti egy műszakos munkarendben végezte. A munkavégzés 2007. őszén két-műszakosra változott.

Felperes előadás szerint a munkába állásakor *munkavédelmi oktatásban* nem részesült, azzal kapcsolatosan jelenléti ívet nem írt alá, *munkaruhát* az alperestől nem kapott. A munkát a saját tulajdonú vászon anyagú cipőjében végezte.

A takarításhoz rendszeresített *partvis* kb. 80 cm fejszélességű partvis volt, azzal felperes rendszeresen takarított, a munkaeszközt ismerte. (St. KMB-iratok 5.sz. jkv., Főv. KMB-iratok 4/A/12. sz. alatti 3. sz. jkv.)

A felperes **2007. október 20. napján, a balesete napján** délutános műszakban dolgozott, amely időpontot követően az október 23-i nemzeti ünnepre tekintettel három nap munkaszünet következett.

Felperes előadása szerint aznap rengetegen voltak szabadságon. A délutános műszak végi szokásos takarításkor a korábbi egy sorhoz képest neki négy sor jutott, ezért sietve kellett dolgoznia, hogy a munkásokat szállító gyári buszt ne kesse le. Egyéb szokatlan tényező nem merült fel, nem kellett mást csinálnia, mint ami a korábban megszokott munkája volt.

Gyorsan dolgozott, nagy lendülettel végezte a takarítást a Salgó-polcok közötti közlekedési útvonalon, és az ahhoz képest oldalirányban lévő polcok alatt. Rutinművelet volt. Ahogy benyúlt egy polc alá *a partvis vége beakadt a polc lábába, és a nyeles rész rácsapódott a bal bokája feletti lábrészre*. Erős fájdalmat érzett, de mivel lépni tudott és végezni akart a munkával, a takarítást befejezte, és a gyári busszal hazament.

A balesetnek szemtanúja a felperesen kívül más nem volt, a balesetet az alperes felé aznap nem jelezte. A gyári buszról leszállva **O. A.** azon kérdésére, hogy miért sántít, neki mondta el az esetet.

Felperes az **október 21-23-i napokat** a saját előadása szerint otthon töltötte, borogatta a lábát. Háziorvoshoz, ügyeletra nem ment.

Felperes **2007. október 24. és 25. napján** lábfájdalmai ellenére dolgozott, munkafeladatait teljesítette. A balesetét alperes felé nem jelezte.

Felperes **2007. október 26. napján** a szünni nem akaró lábfájdalomra hivatkozással szabadságot kért közvetlen felettesétől, M.A.-tól, aki a kérését nem teljesítette, hanem azt tanácsolta, hogy ha fáj a lába menjen orvoshoz. Felperes előadása szerint aznap említette T. L.-nek, hogy a lába a munkahelyen sérült meg, abban nem volt biztos, hogy az időpontot is közölte. (St. KMB-iratok 5.sz. jkv., Főv. KMB-iratok 4/A/12. sz. alatti 3. sz jkv.)

Felperest a háziórvosa dr. R.K. **2007.10.26. napjával táppénzes állományba** vette, zúzódást állapított meg, röntgenre nem küldte el a felperest. A háziórvosnak a felperes elmondta, hogy a munkahelyén történt a balesete. (Főv. KMB-iratok 4/A/7. sz. alatti igazolás, 4/A/12. sz. alatti 3. sz jkv., St. KMB-iratok 5.sz. jkv.)

Egy hét táppénzt követően ment vissza kontrollra. Az egy hét alatt felperes a saját elmondása szerint otthon volt, feküdt, kímélte a lábát. Mivel a fájdalom nem szűnt meg, a háziórvosa elküldte ...-ra a sebészetre, ahol **november 05-én, vagy 07-én volt a röntgen**, ami megállapította a szárkapocs csont törését. Fekvő-, majd járógipszet kapott. (Főv. KMB-iratok 4/A/12. sz. alatti 3. sz jkv., St. KMB-iratok 5.sz. jkv.)

2007. november 7. napját követően a felperes **unokatestvére G.J.** útján jelezte a munkáltató felé a törést, és kérte üzemi balesetnek elismertetni. Ő vette fel a kapcsolatot az alperes munkavédelmi szakemberével T. S.-sel.

Ezt követően a felperes kezdeményezésére, az alperes munkavédelmi felelőse, T. S. **2007.11.07. napján meghallgatta** a felperessel azonos műszakban és munkakörben dolgozó **S. G.-t**, valamint a felperes felettesét, **T. L.** műszakvezetőt, a felperes azon bejelentése kapcsán, hogy 2007. október 20. napján munkavégzés közben balesetet szenvedett és keresőképtelen állománya ezzel összefüggésben keletkezett. (Főv. KMB-iratok 4/A/6.sz. alatti iratok)

S. G. előadta, hogy ő 2007.10.20-án az első emeleten takarított, a felperes a második emeleten. Neki a felperes október 24-én beszélt arról, hogy szombaton megütötte a bokáját.

T. L. előadta, hogy neki a felperes 2007.10.20-án semmilyen jelzést nem adott, hogy vele mi történt. Az október 24-25-i napon is a műszakot a felperes végigdolgozta, akkor sem jelezte az állítólagos balesetet. Október 26-án akart szabadságot kérni azzal az indokkal, hogy fáj a lába. Akkor M. A.-val azt javasolta, hogy ha fáj a lába, akkor menjen orvoshoz.

T. S. további vizsgálatot nem végzett, a meghallgatott személyek nyilatkozata, továbbá a felperes üzenetét közvetítő G. J. elmondása alapján **munkabaleseti jegyzőkönyvet állított ki 2007. november 7. napján**, 2007/15. szám alatt. (Főv. KMB-iratok 4/A/4.sz. alatti iratok)

A munkabaleseti jegyzőkönyv a baleset előzményei és részletes leírása címszó alatt rögzíti, hogy „A sérült a baleset napján a szokásos raktárkezelői tevékenységét végezte munkatársaival. A tevékenység befejezése után takarítási műveletet végzett, mely során partvissal fizikálisan összetakarít. A használatos partvis szélességi mérete 800 mm. Végezte a takarítást, a partvis egyik vége a polc állványába beakadt, a másik vége azáltal nekiütődött bal lábszárának. Kisebb fájdalmat érzett, jelezte vezetőjének, hogy megütötte a lábát, munkáját folytatta. A biztonságos munkavégzéshez elegendő hely és oldaltávolság áll a munkavégzésre, közlekedésre, anyagmozgatásra, takarításra. A partvis mérete 800 mm széles, súlya kb. 1,5 kg. *A balesetnek tanúja nem volt, mert a munkatársai a balesetet nem látták.* A sérült egészségileg alkalmas, tevékenységét több éve végzi, oktatás keretében az oktatott anyagot elsajátította, azt munkája során alkalmazni

tudja. Rendelkezik a szükséges ismeretekkel és gyakorlattal. A munkatér padozata egyenletes, csúszásmentes, elegendő hely áll a rendelkezésre a biztonságos munkavégzéshez. Anyag, eszköz meghibásodása a baleset bekövetkezésében szerepet játszott. A használatos partvis biztonságos munkavégzésre alkalmas. A vizsgálat szerint a bekövetkezett baleset kizárólag a sérült figyelmetlenségének következménye, mely nagyobb odafigyeléssel elkerülhető lett volna.”

A munkabaleseti jegyzőkönyv rögzítette, hogy egyéni védőeszköz nem szükséges a felperesi munkavégzéshez. A hasonló balesetek elkerülése végett munkáltatói intézkedésre nincs szükség.

Alperes a **2007.11.07. napján kelt határozatával** a felperes balesetét üzemi balesetnek ismerte el.

Alperes részéről eljárta **T. S. és T. L. 2008. január 31. napján** meghallgatta felperes munkatársait: O. A., E. Sz. R., V. I.-t.

O. A. előadta, hogy neki október 25-én jelezte a felperes, hogy kicsit fáj a lába, mert kibicsaklott a bokája. A balesetről mást nem tudott elmondani.

E. Sz. R. előadta, hogy felperes neki október 26-án az orvosi rendelőben említette, hogy megütötte a bokáját. A balesetről mást nem tudott elmondani.

V. I. előadta, hogy 2007. október 20-án a délutános műszakban dolgozott, takarítást végzett, a felperes munkavégzésére volt rálátása, semmi rendkívülit nem tapasztalt. A balesetről mást nem tudott elmondani. (Főv. KMB-iratok 4/A/8.sz. alatti iratok)

Ezt követően alperes **2008. január 31. napján újabb munkabaleseti jegyzőkönyvet állított ki**, amely rögzítette, hogy az alperes, mint munkáltató „*utólagosan felmerült tényadatok alapján a munkabalesetet törli.*” (Főv. KMB-iratok 4/A/9.sz. 22/T2/1.sz. iratok)

Alperes a **2008.02.08. napján kelt 2008.....sz. határozatával** visszavonta a 2007. november 07. napján kelt 2007/0015. számú elismerő határozatát, és a baleset körülményeinek kivizsgálását rendelte el.

A kivizsgálást követően az **alperes a 2008.02.20. napján kelt 2008..... számú határozatában** a felperes által utólagosan bejelentett balesetet nem ismerte el üzemi balesetnek.

A felperes fellebbezése folytán eljárta **OMMF elsőfokú hatósága a 2008. március 28. napján kelt-5112.sz. határozatával** a felperes által hivatkozott, 2007. október 20. napján 21 óra 45 perckor bekövetkezett balesetet munkabalesetnek minősítette, egyidejűleg kötelezte a munkáltatót, hogy a megnevezett munkavállaló munkabalesetét vegye nyilvántartásba és tegyen eleget bejelentési kötelezettségének.

Az alperes fellebbezése folytán eljárta **OMMF Főfelügyelőség**, mint másodfokú hatóság a 2008.06.19. napján kelt .-5020/. számú jogerős határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta, így a baleset munkabaleseti minősítése jogerősen megállapításra került.

Alperes figyelemmel a fenti II. fokú határozatra a **2008.08.05. napján kelt 2008..... számú határozatával** a felperes által utólagosan bejelentett balesetét elismerte üzemi balesetnek. (Főv. KMB-iratok 4/A/9-10.sz. 22/T2/1.sz. iratok)

A **Közép-magyarországi Regionális Egészségbiztosítási Pénztár (jogutódja OEP) 2008. december 16-án ...2008. sz. alatt fizetési meghagyást** bocsátott ki az alperessel szemben a felperest ért üzemi balesettel összefüggésben felmerült egészségbiztosítási ellátás költségeinek megtérítése érdekében.

Az alperes ezen határozatot megtámadta a **Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt**. A bíróság a **.../2009/15. számú ítéletével** elutasította az adott per felperese, jelen per alperese, által előterjesztett fizetési meghagyás hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelmet.

Az ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A **Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a/2010/3. számú ítéletével** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság/2009/15. számú ítéletét a 2008. december 16. napján kelt .../2008. számú OEP-határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, tekintettel arra, hogy a munkaügyi bíróság az ügy elbírálásához szükséges bizonyítást ugyan lefolytatta, de a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem a maguk összességében értékelte.

A hiányosan megállapított ítéleti tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, abból a bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a felperes megtérítési felelősséggel tartozik.

Az indokolás szerint a baleset a sérült munkakörébe tartozó feladat végzése közben történt. A periratok szerint is a biztonságos munkavégzés körülményei adottak voltak, a partvis munkaeszköz alkalmas volt a biztonságos munkavégzésre. A sérült által a balesetet kiváltó okként hivatkozott szűkös időre, valamint létszámhiányra a sérülti nyilatkozaton kívül nem volt más peradat.

A Legfelsőbb Bíróság jogi álláspontja szerint a baleset egy különös tudást, ismeretet nem igénylő, speciális veszélyt magában nem hordozó, a mindennapi életben is végzett tevékenység ellátása közben, kizárólag a sérült figyelmetlen, kapkodó munkavégzése, óvatlan mozdulata miatt következett be. (Főv. KMB-iratok 14.sz. iratok)

Felperes 2010.11.11. napján kereseti kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon, miután az alperes a peren kívül alperes felé előterjesztett kártérítési igényét elutasította. (Főv. KMB-iratok keresetlevél felperesi, 4.sz. érdemi ellenkérelem alperesi hivatkozás)

Kereseti kérelmét a 2012. július 02. napján érkezett 23.sz. beadványában véglegesítette. (Főv. KMB-iratok 23.sz. iratok)

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte az Mt. 174.§ alapján, hogy 2007. október 20. napján üzemi balesetet szenvedett. Kérte továbbá a balesettel összefüggésben felmerült vagyoni és nem vagyoni kárának megfizetését.

Felperes keresetlevelében előadott történeti tényelőadásban azt rögzítette, hogy 2007.10.20-án üzemi balesetet szenvedett oly módon, hogy munkahelyén, raktárban egy speciális fejméretű (80 cm-es) partvissal takarított.

A takarítóeszköz feje beakadt egy polcba, ezzel egyidejűleg a partvis másik vége a lábszárát boka magasságában megütötte, s ezzel a lábát oly módon sértette meg, hogy az maradandó károsodást szenvedett.

Alperes felelőssége a baleset bekövetkeztében abban állapítható meg, hogy nem biztosította a nyugodt és kiegyensúlyozott *munkavégzéshez elengedhetetlen feltételeket*, a létszámbeli hiány miatt kapkodni, sietni kellett, s emiatt következett be a baleset.

Felperest a főnöke utasította arra a takarító személyzet hiányában, hogy nagyobb területet takarítson fel. Kérésének eleget tett, annak ellenére, hogy ez a feladatkör a munkaköri leírásában nem szerepel.

A *partvis* rendeltetésszerű használatra alkalmatlan állapotban volt, mozgott a feje, így a technikai feltételek sem voltak adottak a biztonságos munkavégzéshez.

Alperesi munkáltató *munkaruhát és munkacipőt* sem biztosított. A felperes előadása szerint amennyiben zárt, a bokát is védő cipőben dolgozott volna, nyilván a sérülése is csekélyebb lett volna.

Felperes előadta, hogy a munkabaleset következtében a bal lábszár boka ízületét is érintő törést szenvedett el, melynek következtében munkaképességét 20%-ban elveszítette. Csatolta az Észak-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság határozatait, illetve ORSZI-szakvéleményeket.

Felperes nem vitatta, hogy orvosi ellátással kapcsolatban első ízben házi orvosát kereste fel, majd miután panaszai tartósan fennmaradtak, november 05-én jelent meg a pásztoi szakrendelésén. Ott állapították meg a törést majd fekvőgipszet kapott, amit 2007. 11. 11-én járógipszre cseréltek.

Felperesi előadás szerint a balesetét követő 5 hónapon keresztül szoros ápolásra, lakáson kívüli tartózkodás esetén kísérőre szorult. Házi és ház körüli munkák ellátására alkalmatlan volt. A gipsz eltávolítását követően kezdődhetett meg a komplex rehabilitációja.

Előadása szerint 2008. augusztus végéig, azaz 10 és fél hónapig volt munkaképtelen. 2009. 08. 01. napjától tudott elhelyezkedni az egészségi állapotának megfelelő közmunkán.

Vagyoni kártérítés címén a felperes az alábbi kárelemekre kérte az alperes kötelezését:

- beszerzett ingóságok 32.300.- Ft, kamat a baleset napjától,
- élelemfeljavítás 90.000.- Ft, kamat 2007. december 1. napjától,
- ápolás-gondozás 155.000.- Ft, kamat 2007. december 1. napjától,
- háztartási kisegítő igénybevétele 2007. október 20. napjától 2012. augusztus 1. napjáig 1.206.000.- Ft, kamat középarányosan,
- közlekedés és kísérő többletköltsége 2007. október 20. napjától 2012. augusztus 1. napjáig terjedő időre 603.000.- Ft, kamat középarányosan,
- gyógyszerek, vitaminok, krémek, gyógyhatású készítmények, bokarögzítő 2007. október 20. napjától 2012. augusztus 1. napjáig terjedő időre 185.900.-Ft, kamat középarányosan,
- kulturális többletkiadások 84.000.- Ft, kamat 2008. április 1. napjától,
- telefon és ügyintézési többletköltség 42.000.- Ft, kamat 2008. április 1. napjától,
- tisztítószeres, mosószeres, többlet energia költsége 126.000.- Ft, kamat 2008. április 1. napjától,

2012.08.01. napjától járadék: gyógyszerek, vitaminok, krémek, gyógyhatású készítmények 3.000,-Ft/hó, közlekedés többletköltsége 10.000,-Ft/hó, háztartási kisegítő 20.000,-Ft/hó.

Nem vagyoni kártérítés 2.500.000.- Ft, kamat a baleseti káresemény bekövetkezésétől.

Felperes keresete jogalapjaként a régi Mt. 174.§-183.§-ait, a régi Ptk. 355.§ (1), (3)-(4) bekezdéseit, valamint a 34/1992. AB-határozatot jelölte meg. Késedelmi kamat a régi Mt. 360.§ (1)-(2) és a régi Ptk. 301.§ (1) alapján.

Kérte tanúk meghallgatását, és orvosszakértő kirendelését.

A felperes által hivatkozott és a Fővárosi Munkaügyi Bírósághoz 3. szám alatt csatolt, **2008. október 27. napján kelt ORSZI első fokú bizottság szakvéleménye** szerint, a felperes vonatkozásában 2008.09.04-től az össz-szervezeti ÖEK 20%, ebből az üzemi balesetből eredő ÖEK 20%.

Felperes baleseti rokkantsági nyugdíj iránti igényét az **Észak-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság-Salgótarján, a 2009.03.24. napján kelt / 2008 / 0010. sz. határozatával** elutasította.

A határozat alapját képezte az **ORSZI 2009.03.10. napján kelt első fokú bizottsági szakvéleménye**, amely szerint a felperes vonatkozásában 2008.09.04-től az össz-szervezeti ÖEK 20%, ebből az üzemi balesetből eredő ÖEK 14%.

Felperes részére az **Észak-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítás Igazgatóság a 2008.10.31. napján kelt határozattal baleseti járadékot** állapított meg 2008. 09. 04-től 2010. 09. 03-ig 5.010,-Ft / hó összegben.

Felperes fellebbezése folytán eljáró **Észak-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítás Igazgatóság Igazgatója a 2009.02.19. napján kelt határozattal** helyben hagyta a fenti első fokú baleseti járadékot megállapító határozatot.

A másodfokú határozat alapját képezte az **ORSZI 2009.02.06. napján kelt másodfokú szakvéleménye**, amely a felperesi össz-szervezeti egészségkárosodás mértékét **2007.10.20. napjától** ÖEK 14%-ban állapította meg azzal, hogy abból üzemi baleseti egészségkárosodás ÖEK 14 %. (*Főv. KMB-iratok 3. szám*).

Az alperes **érdemi ellenkérelmében** elsődlegesen azon az alapon kérte a felperes keresetének elutasítását jogalap hiányában, hogy a felperes balesete előadásával ellentétben nem 2007. október 20. napján munkavégzés közben következett be, a sérülése nem a munkahelyén munkaviszonyával összefüggésben keletkezett. (*Főv. KMB-iratok 4. szám*).

Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a baleset a felperes kizárólagos és elháríthatatlan magatartásának következménye volt, ezért az alperes a régi Mt. 174.§ (2) alapján mentesül a kártérítési felelősség alól.

Alperes előadta, hogy a felperes munkájához nem volt előírva *egyéni védőeszköz*, a takarítás *területét*, a *munkaeszközt* jól ismerte, azzal kapcsolatban hibát a munkáltató felé nem jelzett. Ugyancsak nem jelzett semmilyen rendellenes munkakörülményt. Alperes a műszak végén a

takarítást megfelelően szervezte meg mind a szükséges létszámot, mind a rendelkezésre álló időt tekintve. Felperes munkába állásakor, 2007.06.11. napján, munkavédelmi oktatásban részesült. A felperes által végzett takarítással (seprés) összefüggésben semmilyen speciális veszély nem merült fel.

Alperesi álláspont szerint azért is vitatható a felperes által hivatkozott munkabaleset, mivel felperes az általa hivatkozott 2007.10.20-án elszenvedett balesetet követően október 24-én, és 25-én is dolgozott, háziorvosa dr. R.K. október 26-án 4-es kóddal (nem üzemi baleset), vette keresőképtelen állományba. A kezelőorvos izom és ínsérülést állapított meg, melyre tüneti terápiát alkalmazott.

A háziorvos 2007.11.05-re rendelte vissza és a panaszok változatlansága miatt küldte szakrendelésre. A szárkapocs-csont törés csupán e napon, azaz 16 nappal a baleset bekövetkezése után került diagnosztizálásra és a törést 16 nap elteltét követően kezdték megfelelően kezelni.

Alperesi álláspont szerint ez a késlekedés hozzájárulhatott a gyógyulás elhúzódsához és a maradandó károsodás bekövetkeztéhez.

Alperes hivatkozott továbbá arra, hogy a maradandó károsodás kialakulását álláspontja szerint a felperes és korábbi háziorvosa együttes magatartása okozta.

Alperes is kérte igazságügyi orvosszakértő kirendelését annak megállapítására, hogy a sérülés a felperes által előadott módon bekövetkezhetett-e, az ínsérülés milyen tüneteket okozhatott, mennyiben akadályozhatta a felperest két napi fizikai munkájának ellátásában.

Kérte továbbá arra orvosszakértő kirendelését, hogy a felperes 3 napos öngyógyítása majd az ezt követő két napos fizikai terhelés, továbbá dr. R.K. háziorvos téves diagnózisa alapján alkalmazott terápia hogyan és milyen mértékben járult hozzá a felperes gyógyulási idejének elhúzódsához, illetve a maradandó károsodás bekövetkeztéhez.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a peres feleket tájékoztatta az őket terhelő bizonyítási kötelezettségről. A felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a később diagnosztizált sérülése munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be. Az alperesnek ugyanakkor azt kellett bizonyítania, hogy milyen „utólagosan felmerült tényadatok” tették szükségessé, hogy a baleset üzemi jellegére vonatkozó elismerő nyilatkozatát visszavonja, és az ezzel ellentétes tartalmúvá vált munkabaleseti jegyzőkönyvet semmisnek nyilvánítsa és új munkabaleseti jegyzőkönyvet készítsen.

A bíróság rendelkezésére állt a felperes állításai körében a munkáltató által kiállított munkabaleseti jegyzőkönyv, az OMMF határozata, valamint az az OEP által kibocsátott fizetési meghagyás anyaga, a Legfelsőbb Bíróság ítélete.

Az alperes hivatkozása szerint, az első munkabaleseti jegyzőkönyv kiállítását követően és a baleset üzemi jellegének elismerése után kerültek olyan tanúktól származó nyilatkozatok a birtokába, amelyek alapján kétségessé vált, hogy a felperes 2007. október 20. napján munkavégzés közben szenvedett sérülést.

E körben a Fővárosi Munkaügyi Bíróság rendelkezésére álltak az első munkabaleseti jegyzőkönyv kiállítását követően, T. S. munkavédelmi megbízott által, a balesettel összefüggésben lefolytatott vizsgálódás folytán 2008.01.31. napján készített jegyzőkönyvek.

V. I. nyilatkozata, mely szerint a baleset napján egy műszakban dolgozott a felperessel, a munkavégzésére rálátott, semmi rendkívülit nem tapasztalt. E. Sz. R. nyilatkozata szerint neki az orvosi rendelőben (október 26-án) mondta a felperes, hogy „megütötte a bokáját, emiatt vár kezelésre”. O. A. azt adta elő, hogy neki a felperes 2007. október 25. napján jelezte, hogy „kicsit fáj a lába, mert kibicsaklott a bokája”.

Az első munkabaleseti jegyzőkönyv felvétele napján, 2007. november 07-én, került rögzítésre S. G. nyilatkozata, mely szerint neki a felperes „október 24-én beszélt arról, hogy szombaton megütötte a bokáját”. Az ugyancsak 2007. november 07. napján T. L. által aláírt nyilatkozat azt tartalmazta, hogy felperes „október 26-án reggel szabadságot akart kérni azzal az indokkal, hogy fáj a lába, mivel akkor M. A. is ott tartózkodott, azt javasoltuk neki, ha fáj a lába, menjen orvoshoz”.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a fenti iratok birtokában tanúkat hallgatott meg:

O. A. a 2012. február 14. napján megtartott tárgyaláson (Főv. KMB 15.sz. jkv.) a felperest ért balesetre úgy nyilatkozott, hogy a felperestől van arról tudomása, hogy a felperes a munkavégzés közben balesetet szenvedett.

2007. október 20-án, amikor délutános műszakban együtt dolgoztak a felperessel és a műszakból hazaérkezve T. községben leszálltak a buszról, akkor látta, hogy a felperes sántít és megkérdezte, hogy mi történt. Ekkor a felperes elmondta, hogy takarítás közben húzta a partvist és a bal bokáját megütötte.

Elmondta, hogy a talán 24-én és 25-én is munkába mentek és dolgoztak, a felperes továbbra is fájlalta a lábát, erről a felperes elmondásából szerzett tudomást. Tanú tudomása szerint erről az alperest nem tájékoztatta. Ezt követő egyik reggel a felperes a nem szűnő fájdalom miatt szabadságot akart kérni, majd elment orvoshoz.

Miután a felperes táppénzre került, akkor a tanú, E. Sz. R., V. I. kitárgyalták, hogy mi történt, ki, mit tud arról, hogy a felperes, hogy sérült meg. Volt, aki úgy tudta, hogy elesett, de a tanú azt mondta, ő úgy tudta, hogy partvissal ütötte meg a bokáját.

A tanú vallotta, hogy T. L. őket kihallgatta és ő T. L.-nek akkor is azt mondta, amit a bíróság előtt. Arra vonatkozóan, hogy a **2008.01.31-i jegyzőkönyvi** nyilatkozata miatt azt tartalmazza, hogy a felperes bokája kibicsaklott, azt válaszolta, hogy azt nem tudja, mert ő azt mondta, hogy a felperes partvissal ütötte meg a lábát. Aláírását az „O.” vezetéknevnél azonosította.

Tanú a raktárkezelési munkára, a takarításra, a perbeli baleset napján a létszámra, munkakörülményekre akként nyilatkozott, hogy amíg a tanú az alperesnél dolgozott: 2007.07.23-2008. május, kb. 70 fő raktáros dolgozott a két szinten lévő raktárban, két műszakban. A műszakvezetők T. L. és M. A. voltak. Tanú munkába lépésekor, a felperesi baleset előtt, M. A. tartott munkavédelmi, munkaszervezési oktatást. Tanú tisztában volt azzal, hogy ha baleset történik a műszakban akkor M. A.-nak kellett szólnia.

A raktárosok a műszak vége előtt 20 perccel kezdték meg a takarítást az EUR-raklapok közötti egyenes aljzatú járó folyosón, valamint helyenként a raklapok alatt az erre rendszeresített kb. 1 méter fejszélességű, 10-15 cm fejmagasságú fix-nyelű partvissal, amivel *könnyen lehetett dolgozni.*

Egy-egy műszakban kb. 10 fő takarított, egy emberre 1-2 sor jutott, aki lemaradt annak besegítettek. A takarítással általában sietni kellett, hogy a gyári buszt elérjék, de azért mindig elegendő volt az idő a takarításhoz. Tanú a felperessel mindig egy műszakban dolgozott.

2007.10.20-án a délutános műszakban levesebben voltak a szabadságolások miatt, a létszámot a tanú megjelölni nem tudta. Munkaszervezésként annyi történt, hogy a felső emeletről több embert az alsó szintre küldtek takarítani.

Munkaruhaként az alperes pólót adott, más nem volt, saját cipőben dolgoztak. Azt nem tudta, hogy a felperes a balesetkor milyen cipőt viselt.

V. I. a 2012. május 23. napján megtartott tárgyaláson (*Főv. KMB 22.sz. jkv.*) a felperest ért balesetre tanúként úgy nyilatkozott, hogy őt a baleset bekövetkezése után a munkáltató megbízottja behívta és megkérdezte tőle, hogy látta-e a balesetet, de ő elmondta, hogy semmit nem látott. Kérdezték azt is, hogy hallott-e valamit, de arra is nemmel válaszolt.

A felperest ért balesetre úgy nyilatkozott, hogy 2007.10.20-án a felperessel egy szinten, egy sorközben takarított, látta a felperest munkavégzés közben, semmi rendelleneset nem tapasztalt.

Elmondta, hogy **2008. január 31-én** őt, T. S. és T. L. jelenlétében meghallgatták, továbbá E. Sz, R-t és O. A-t is. Arra nem emlékezett, hogy együtt, vagy külön-külön. Aláírását az arról felvett jegyzőkönyvön felismerte. A jegyzőkönyv akként készült, hogy a kézzel készült jegyzet került legépelésre.

Tanú a raktárkezelési munkára, a takarításra, a perbeli baleset napján a létszámra, munkakörülményekre akként nyilatkozott, hogy amíg a tanú az alperesnél dolgozott: 2007.06/07-2008. 02/03. között raktárosként dolgozott.

A takarítást az erre rendszeresített kb. 80 cm méter fejszélességű, fix-nyelű fa partvissal végezték. A partvis nem volt nehéz. A takarítást úgy végezték, hogy tolták maguk előtt a partvist.

Munkába lépésekor volt munkavédelmi oktatás. *Tisztában volt vele, ha baleset történik a munkavégzés során azonnal a műszakvezetőnek kellett szólni.*

A 2007.10.20-i munkabeosztás, munkaszervezés kapcsán előadta, hogy a hosszú hétvége nem érintette a beosztást, a munkavégzést, nem emlékezett arra, hogy a szokásos egy sornál többet kellett volna takarítani. Tanú előadta, hogy két sor esetén sem volt a tempó megfeszített.

E. Sz. R. ugyanezen a napon tett vallomása során elmondta, hogy 2007. október 26-án a felperessel a háziorvosnál találkozott, ahol pár szót váltottak és a *felperes elmondta neki, hogy azért van a háziorvosnál, mert a lábát megütötte seprűvel*. Arra nem emlékezett a tanú, hogy a felperes részleteket közölt volna. A tanú határozottan tagadta, hogy olyan folyosói pletykát hallott volna, hogy a felperes nem a munkahelyén, hanem az otthonában szenvedte el a sérülését.

Erre a bíróság leszembesítette a tanút, O. A-t és T. L-t. E. Sz. R. és O. A. határozottan úgy nyilatkozott, hogy számukra egyértelmű volt, hogy a felperes partvissal ütötte meg a lábát és nem az otthonában bántalmazták.

A **2008. január 31. napján készült jegyzőkönyv** nem géppel írott jegyzőkönyv volt, hanem azt T. S. kézzel írta le, majd ezt követően került legépelésre és a tanúk által aláírásra. T. S. és T. L. is jelen volt a tanú meghallgatásakor.

Tanú a raktárkezelési munkára, a takarításra, a perbeli baleset napján a létszámra, munkakörülményekre akként nyilatkozott, hogy a tanú 2006-tól dolgozott raktárosként.

A takarítást az erre rendszeresített kb. 75-80 cm fejszélességű, 150 cm hosszú fix-nyelű fa partvissal végezték. A partvis feje fix volt. A takarítást úgy végezték, hogy tolták maguk előtt a partvist a raklapok közötti soron. A raklapok alá bekanyarították a partvist.

Munkába lépésekor volt munkavédelmi oktatás. *Tisztában volt vele, ha baleset történik a munkavégzés során azonnal a főnöknek kellett szólni. Tanúnak is volt balesete a szereldében, azt azonnal jelentette.*

T. L., aki 2000-től műszakvezető az alperesnél, a 2012. május 23. napján megtartott tárgyaláson (Főv. KMB 22.sz. jkv.) tett tanúvallomása során úgy nyilatkozott, hogy a 2007.11.07-i nyilatkozat tőle származik: neki a felperes sem október 20-án, sem október 24-25-én nem tett említést a balesetről. Október 26-án mondta először, hogy fáj a lába, szabadságra akar menni. A tanú M. A. jelenlétében orvoshoz küldte a felperest. Ezen alkalomkor sem mondta el a felperes, hogy mitől fáj a lába, csak el akart menni szabadságra.

A **2008.01.31-i jegyzőkönyvi rögzítésre** azért került sor mert a felperes balesetét követően az alperesnél „az volt a többségi álláspont, hogy otthon bántalmazták a felperest” és ezért került sor O. A., V. I., E. Sz. R. meghallgatására, amin jelen volt a tanú. A három munkavállalót külön-külön hallgatták meg.

A tanú nem tudott arra magyarázatot adni, hogy a tanúk meghallgatásakor miért nem tett fel kérdést a vonatkozásában, hogy amikor vele beszéltek, neki úgy nyilatkoztak, hogy otthoni bántalmazás következtében szenvedte el a sérülést a felperes, nem pedig munkavégzés közben, és ezt miért nem jelenítik meg a jegyzőkönyvi nyilatkozatukban.

Az erre vonatkozó szembesítéseket a bíróság a 22. sz. jegyzőkönyvben elvégezte, az eredményre nem vezetett.

Tanú a raktárkezelési munkára, a takarításra, a perbeli baleset napján a létszámra, munkakörülményekre akként nyilatkozott, hogy 2007. októberében a raktárosok létszáma 70 fő volt, egy műszakban kb. 30 ember dolgozott. Október 20-án betegség, és szabadság miatt 10 fő hiányozhatott, ez nem hatott ki a munkavégzés szervezésére.

Takarítást minden műszak végén 20 percben minden raktáros végez: van aki dobozol, van aki a partvissal takarít, ami valójában „papírfecnitelenítést” jelent a raklap sorok között, és nem alapos takarítást. A raktárosok párban dolgoznak, kijelölt munkairányító a két fő közül nincs; hogy a két fő közül ki takarít a partvissal azt ők döntenek el. Minden műszakban van műszakvezető.

A partvissal történő takarításra külön munkavédelmi, munkaszervezési oktatás nincs az alperesnél.

A partvis kb. 75 cm fejszélességű, 150 cm nyélhosszúságú fix-fejű fa partvis.

A munkavédelmi oktatást a raktárosok számára mind a munkába lépéskor, mind azt követően az ismétlődőt is T. S. tartja, arról oktatási naplót vesznek fel.

A tanúként meghallgatott Z. I., aki munkavédelmi felügyelőként járt el akkor, amikor a felperes kérelme alapján az OMMF Észak-magyarországi Munkavédelmi Felügyelősége vizsgálatot folytatott, a 2012. május 23. napján megtartott tárgyaláson (Főv. KMB 22.sz. jkv.) tett tanúvallomása során úgy nyilatkozott, hogy kollégájával B. L-lel járt a baleset bekövetkezésének helyén, megtekintette a munkáltató által rendelkezésre bocsátott dokumentációt és meghallgatta a felperest a saját lakásán, és megkérte arra, mutassa be, hogy a baleset hogyan történt.

Felperes a lakásában mutatta meg a saját házi partvisával a baleset bekövetkezésének folyamatát. Az arról rögzített videó-felvétel a *Fővárosi Munkaügyi Bíróság iratai között 26-27.sz. alatt csatolt Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási szervek tájékoztatása szerint megsemmisült.*

Az alperesnél használt partvissal, a baleset helyszínén a bizonyítási kísérletet nem ismételték meg.

Az alperesnél rendszeresített partvis műszaki adatait nem rögzítették.

Elmondta, hogy „a jegyzőkönyvön kívül” a kollégájával maguk között beszélgettek, hogy a partvis beakadása, a nyél nekiütődése a bokának megtörténhetett a felperes által előadott módon. Azt nem tudták elképzelni, hogy ez törést okozhatott. Ebben a körben orvosszakértői szakvéleményt nem szereztek be. Annak beszerzésének szükségességéről tájékoztatták az alperest.

Tanú előadása szerint az OMMF eljárását az indokolta, hogy a munkáltató a baleset üzemi jellegének visszavonását elrendelő határozatát olyan okokra alapozta, amely nem volt megalapozott. Nem állt rendelkezésre orvosi nyilatkozat, szakvélemény és egyéb más bizonyíték sem arra vonatkozóan, hogy a felperes nem a munkahelyén sérült meg. Ily módon a munkáltató nem tudta megfelelő indokkal alátámasztani azt, hogy a balesetet munkabalesetnek elismerő nyilatkozatát milyen okokra alapozva vonta vissza.

T. S., aki munkavédelmi vezető az alperesnél, a 2012. május 23. napján megtartott tárgyaláson (Főv. KMB 22.sz. jkv.) tett tanúvallomása során úgy nyilatkozott, hogy a felperes balesetéről 2007. november 07-én szerzett tudomást G. J. bejelentését követően, aki behozta a felperes táppénzes papírját.

Tanú előadta, hogy a 2007.11.07. napján felvett baleseti kivizsgálást T. L-lel és S. G-vel ő vette fel, majd ezt követően kiállította ugyanezen a napon a munkabaleseti jegyzőkönyvet, azt elküldte az OMMF-nek, és folytatta a baleset körülményeinek a kivizsgálását.

T. L-től kapott információ alapján hallgatta meg 2008.01.31-én V. I-t és munkatársait. A jegyzőkönyvet a kézzel írt jegyzeteléséből gépelték le, a tartalmuk megegyezett.

Ezt követően került sor a korábbi üzemi baleseti elismerő nyilatkozat visszavonására, a korábbi munkabaleseti jegyzőkönyvi rögzítések törlésére.

A partvis kb. 75 cm fejszélességű, 1,8 m nyélhosszúságú fix-fejű, a súlya 1-1,5kg. A Főv-KMB-iratoknál 4/A/4.sz. alatt csatolt fényképfelvételen látható.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság az alperes által végzett vizsgálatok során született meghallgatási jegyzőkönyvek tartalma, továbbá a bíróság által meghallgatott tanúvallomások tartalma egybevetésével arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes sikerrel bizonyította a perben azt az állítását, hogy 2007. október 20. napján balesetet szenvedett a munkahelyén.

Miután vitássá vált, hogy a felperes ezen baleset során milyen sérülést szenvedett el, a bíróság a felperesi és alperesi indítványokra igazságügyi orvosszakértői véleményeket szerzett be.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság iratainál 12.sz. alatt csatolt ISZKI BOI szakvéleménye alapján tényként volt megállapítható, hogy a rendelkezésre álló orvosi és egyéb dokumentáció alapján a felperes által előadott módon a 2007.10.20-ra datált baleset bekövetkezhetett.

Az ilyen jellegű sérülések esetén nem kizárt, hogy a felperes mozogni, akár még dolgozni is tudjon fájdalomérzet mellett.

A rendelkezésre álló orvosi dokumentációk szerint a 2007.11.05-i sebészeti szakorvosi vizsgálatkor, valamint ugyanezen napon elvégzett röntgen vizsgálatkor a szárkapocscsont boka ízületi végének a csontkérgét is érintő rövid repedését állapították meg.

Felperesnél *nem alakult ki elmozdulással járó törés*, így a felperes által hivatkozott 3 napos „öngyógyítás”, valamint a 2 napos fizikai terhelés és dr. R. K. házi orvos által alkalmazott, alperes megnevezése szerint téves diagnózis alapján alkalmazott helytelen terápia, *objektív módon, mérhetően nem rontott a felperes állapotán, nem okozta a gyógyulás idejének lényeges elhúzódását.*

A szakértői vélemény szerint amennyiben már a sérülés napján vagy az azt követő napon diagnosztizálásra került volna a szárkapocs-csont sérülése, abban az esetben is a rögzített terápiás megoldást: gipszrögzítést kellett volna alkalmazni. Ez esetben is kialakulhatott volna a felperesnél az ORSZI vizsgálatkor észlelt állapot.

A szakvéleményt jegyző **Dr. Sz. GY.** ü. orvosszakértőt a bíróság a 2012. május 23. napján megtartott tárgyaláson (Főv. KMB 22.sz. jkv.) meghallgatta. A szakértő a szakvéleményben írtakat fenntartotta.

A baleseti mechanizmussal kapcsolatban előadta, hogy a szakértői kirendelő végzésben megadott tényállás mellett: 80 cm fejszélességű beakadt partvis nyelének a lábhoz csapódásával, a baleset és a sérülés bekövetkezhetett.

A szakértő nem vitatta, hogy a felperes által a balesetkor ténylegesen használt partvis műszaki paramétereit nem ismeri, nem tudott arra nyilatkozni, hogy az konkrétan alkalmas volt-e a felperesi sérülés okozására.

Ugyancsak a ***Fővárosi Munkaügyi Bíróság irataihoz 20.sz. alatt csatolt Dr. B. és Társai Orvosszakértői Iroda Kft. által készített igazságügyi orvosszakértői szakvélemény*** alapján tényként volt megállapítható, hogy az ISZKI BOI szakvéleménnyel egybehangzóan rögzítette, hogy a felperes által előadott módon a sérülése bekövetkezhetett. Nem alakult ki felperesnél elmozdulással járó törés, így az ISZKI szakvéleménnyel egybehangzóan a 2007.11.05-i csonttörés diagnosztizálás és az ettől az időponttól alkalmazott terápia, a sérülés és a röntgen közötti időtartam nem rontott objektív módon mérhetően a felperes állapotán, nem okozta a gyógytartam elhúzódását.

A dr. B-féle szakvélemény rögzítette, hogy a felperest ellátó házi orvos a szakma szabályainak megfelelően járt el, az orvos intézkedése nem hatott közre a felperes állapotának kialakulásában.

A dr. B-féle szakvélemény ezt követően a felperes egyes vagyoni kárelemeivel kapcsolatos orvosszakértői ténymegállapításokat rögzítette, valamint a nem vagyoni kártérítésnél figyelembe veendő össz-szervezeti egészségkárosodás mértékét, melyet 2012-től 10 %-ban rögzített azzal, hogy ebből üzemi baleseti ÖEK ugyancsak 10 %.

A **Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 2013.02.20. napján kelt2013/30.sz. ítéletével** a csatolt periratok, a perben rögzített tanúvallomások, a perben beszerzett szakértői vélemények alapján a felperes keresetének részben helyt adva megállapította, hogy a felperes 2007. október 20. napján munkavégzés közben balesetet szenvedett.

Alperes kárfelelőssége a régi Mt. 174.§ (1) alapján fennáll.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság ugyanakkor az eset összes körülményének figyelembevételével, a rendelkezésére álló bizonyítási eszközök mérlegelése alapján úgy foglalt állást, hogy a felperes által végzett munka egyszerű ismereteket igénylő munkafolyamat volt, amihez megfelelő oktatást és munkaeszközt kapott. A munkavégzésre megfelelő hely állt rendelkezésre, azzal sietni nem kellett, a munka elvégzésére a munkáltató elegendő időt és létszámot biztosított.

A felperes által végzett munka, (partvissal való takarítás) egy különösebb tudást, ismeretet nem igénylő, speciális veszélyt magában nem hordozó, a mindennapi életben is végzett tevékenység volt. A baleset oka a felperes figyelmetlensége, kapkodó munkavégzése és óvatlan mozdulata volt, azt a munkáltató nem háríthatta el.

Miután az alperes a perben sikerrel bizonyította, hogy a ***baleset kizárólag a felperesi munkavállaló figyelmetlensége miatt következett be***, az alperes nem alakított ki olyan munkakörülményeket, amelynek következtében a felperesnek sietnie, kapkodnia kellett volna, a munkavégzéshez kellő idő és kellő ember állt a rendelkezésre, a bíróság a felperes által egyes kárcímeiken előterjesztett kereseti kérelmeket elutasította.

A bíróság úgy mérlegelt, hogy a felperes és alperes pernyertességének, elvesztességének aránya 50-50 %.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság ítélete ellen ***felperes fellebbezést*** terjesztett elő a Fővárosi Törvényszékhez 2013. április 22. napján, amelyben kérte az alperes kártérítési kötelezettségének megállapítását, illetve hogy utasítsa az első fokon eljáró bíróságot arra, hogy összegszerűségben is határozzon. (*Főv. KMB-iratok, 31. sz.*)

A ***Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a/2013/3. sorszámú végzésében*** az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és a teljes iratanyag áttételét rendelte el a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

Felperes a **2014. január 27. napján érkezett 4.sz. beadványában pontosított kereseti kérelmet terjesztett elő a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon**, amely kereseti

kérelme a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz benyújtott 2012. június 26. napján kelt végleges keresetén alapul. (Főv. KMB-iratok 23.sz.)

Az érdemi döntést a peres iratok között fellelhető bizonyítási anyag értékelése alapján kérte. A megismételt eljárásban, figyelemmel a Dr. B-féle szakvéleményre tett észrevételére, nem kérte újabb orvosszakértői vélemény beszerzését, hanem az egyes vagyoni és nem vagyoni kártételek körében a jogalapot és az összecszerúséget a felperesi előadás, Dr. Sz. Gy. szakértő által készített szakvélemény és tárgyláson tett szakértői előadása alapján kérte bírói mérlegeléssel megállapítani.

Felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy 2007. október 20. napján üzemi balesetet szenvedett.

Ebben a körben - megismételve a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtti perben tett felperesi előadásokat - az alábbi munkáltatói munkavédelmi, munkaszervezési hiányosságokra hivatkozott, melyek okozati összefüggésben álltak a 2007.10.20. napján bekövetkezett munkahelyi balesetével:

- munkavédelmi cipő hiánya,
- a fixen rögzített fejű 80 cm szélességű ipari partvis balesetveszélyes munkaeszköz volt: flexibilis fejű partvis lett volna alkalmas a biztonságos és hatékony munkavégzéshez,
- a 2007.10.23-i ünnep előtti létszámhiányra hivatkozva, alperes nem biztosított megfelelő létszámot a munkavégzéshez, emiatt nem volt elegendő idő a takarítás elvégzéséhez,

Vagyoni kártérítés címén az alábbi kárelemekre kérte az alperes kötelezését:

- beszerzett ingóságok 32.300.- Ft, kamat a baleset napjától,
- élelemfeljavítás 90.000.- Ft, kamat 2007. december 1. napjától,
- ápolás-gondozás 155.000.- Ft, kamat 2007. december 1. napjától,
- háztartási kisegítő igénybevétele 2007. október 20. napjától 2013. december 31. napjáig 1.546.000.- Ft, kamat középarányosan,
- közlekedés és kísérő többletköltsége 2007. október 20. napjától 2013. december 31. napjáig terjedő időre 773.000.- Ft, kamat középarányosan,
- gyógyszerek, vitaminok, krémek, gyógyhatású készítmények, bokaerősítő 2007. október 20. napjától 2013. december 31. napjáig terjedő időre 236.900.-Ft, kamat középarányosan,
- kulturális többletkiadások 84.000.- Ft, kamat 2008. április 1. napjától,
- telefon és ügyintézési többletköltség 42.000.- Ft, kamat 2008. április 1. napjától,
- tisztítószeres, mosószeres, többlet energia költsége 126.000.- Ft, kamat 2008. április 1. napjától,

2014.01.01. napjától járadék: gyógyszerek, vitaminok, krémek, gyógyhatású készítmények 3.000,-Ft/hó, közlekedés többletköltsége 10.000,-Ft /hó, háztartási kisegítő 20.000,-Ft/hó.

Nem vagyoni kártérítés 2.500.000.- Ft, kamat a baleseti káresemény bekövetkezésétől.

Alperes **érdemi ellenkérelmét** fenntartotta a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtti perben tett előadásaival, az ott előterjesztett érdemi ellenkérelmével, különösen a 2012.12.06. napján kelt iratával egyezően (*Föv. KMB-iratok 29.sz.*).

Elsődlegesen vitatta a munkahelyi baleset megtörténtét: a felperes sérülése az általa elmondottak szerint következett be. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a balesetet kizárólag a felperes elháríthatatlan, nem megfelelő munkavégzése okozta, így alperes a régi Mt. 174.§ (2) alapján mentesül a kártérítési felelősség alól.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperest első ízben 2014.02.21. napján hallgatta meg személyesen. (*5.sz. jkv.*)

Felperes lényegében megismételte a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtti eljárásban írásban, szóban tett előadásait.

A munkáltatói mulasztások között megismételte a 4.sz. felperesi iratban írtakat, valamint kiemelte, hogy sem a munkába lépésekor, sem azt követően a balesetig ***nem vett részt munkavédelmi oktatáson.*** Ennek hiányát T. S. egy négyszemközti beszélgetésben a felperes unokatestvére, G. J. előtt, el is ismerte. (*5.sz., 22.sz. jkv.*)

Alperesi oldal - hivatkozva a 2012.12.06-i Föv. KMB-iratok 29.sz. előkészítő iratra – fenntartotta a perbeli munkabaleseti mechanizmust is vizsgáló szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt azzal, hogy kérték, hogy a felperest megvizsgáló, korábban eljáró orvosszakértő, dr. SZ. Gy., is legyen jelen a helyszínen.

A bíróság felhívta a felperesi oldalt, hogy az alperesi bizonyítási indítványra nyilatkozzanak. Felhívta az alperesi oldalt a szakértőnek felteendő kérdések írásbeli benyújtására. Tájékoztatta a peres feleket, hogy indítványozhatják helyszíni tárgyalás tartását, munkabaleseti szakértő kirendelését helyszíni szemle tartásával.

Alperesi oldal a 7.sz. iratban kérte munkabaleseti szakértő kirendelését a baleseti mechanizmus kivizsgálására helyszíni szemle és helyszíni tárgyalás megtartásával.

Felperesi jogi képviselő a 2014. március 12. napján érkezett 9.sz. előkészítő iratában **ellenezte** alperesnek a baleseti mechanizmus vizsgálatára irányuló szakértő kirendelésére, illetve helyszíni tárgyalásra vonatkozó indítványát, azt „perelhúzó” tartotta.

Felperesi álláspont szerint a baleseti mechanizmus vizsgálata – *annak egyszerű és köztudomású megítélhetősége miatt* - nem igényli munkavédelmi-munkabaleseti szakértő bevonását. Felperesi álláspont szerint az ítélelhozatalhoz valamennyi mérlegelésre alkalmas előadni való rendelkezésre áll. A baleseti mechanizmus körében valamennyi bizonyítási kötelezettségének megfelelt. (*13.sz. irat*)

Az alperesi bizonyítási indítvány foganatosíthatósága vizsgálata körében a bíróság előzetesen megkereste D. B. igazságügyi munkavédelmi szakértőt, hogy nyilatkozzon arról, szakértői kompetenciájába tartozik-e a perrel érintett munkahelyi baleset körülményeinek kivizsgálása. A szakértő megkeresésre érkezett válaszában megjelölte azokat a területeket, amelyek kifejezetten kompetenciája alá tartoznak. (*10.sz. irat*)

Ezt követően a bíróság felhívta alperesi jogi képviselőt, nyilatkozzon, milyen kompetenciával rendelkező szakértő bevonására tartja fenn bizonyítási indítványát, jelölje meg a konkrét szakértő személyét vagy szakértői intézetet, illetve a helyszíni tárgyalásra megidézendő orvosszakértőt.

Alperes a 2014. április 10. napján érkezett 12.sz. beadványában **elállt bizonyítási indítványától**, nem kérte szakértő kirendelését a baleseti mechanizmusra, nem kérte helyszíni tárgyalás tartását, tekintettel arra, hogy azokat a felperesi jogi képviselő is ellenezte, és felperes szerint is a baleseti mechanizmus „*egyszerű és köztudomású megítélhetősége*” sem indokolja.

Alperes is a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtti perben rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján kérte az ítélet meghozatalát.

A 2014. szeptember 10. napján tartott tárgyaláson a bíróság a Pp. 3. § (3) és Pp. 164.§ (1) alapján részletes iratismertetés mellett, részletesen tájékoztatta a felperesi és az alperesi oldalt a bizonyítási kötelezettségükről. (17.sz. jkv.)

Felperesi jogi képviselő előadta, hogy a munkavédelmi cipőre, a partvis munkaeszközre munkavédelmi szakértőt nem kérnek. A balesetkori munkakörülményeket (létszám, munkaidő) a már meghallgatott tanúk vallomása alapján kérte értékelni.

Előadta, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. mellékletként csatolt **munkavédelmi oktatásról felvett iratra** a felperes korábban akként nyilatkozott, hogy azt nem ő írta alá. A bíróság ebben a körben is tájékoztatta a felperesi oldalt az írásszakértői bizonyítás lehetőségéről

A 2014. november 03. napján tartott tárgyaláson a felperes megerősítve a 21.sz. iratában írtakat előadta, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. mellékletként csatolt **munkavédelmi oktatásról felvett iraton** nem az ő aláírása van, azt nem ő írta alá. Neki sem T. S., sem más egyáltalán nem tartott munkavédelmi oktatást a munkába lépését követően a balesetéig. Az oktatás hiányát T. S. négyszemközt elismerte felperes unokatestvére, G. J. előtt. (22.sz. jkv.)

A bíróság a Pp. 3. § (3) és Pp. 164.§ (1) alapján részletes iratismertetés mellett, ismét részletesen tájékoztatta a felperesi oldalt a bizonyítási kötelezettségről. Felperestől írásmintát vett.

A bíróság felperes bizonyítási indítványára elrendelte igazságügyi írásszakértő bevonását, **igazságügyi írásszakértőként V. N. M-t rendelte ki.**

Az írásszakértő 24.sz. alatt csatolt „**valószínűségi azonosító véleményt**” tartalmazó szakvéleménye, az arra írt felperesi észrevételre 28.sz. alatt csatolt írásszakértői észrevétel alapján tényként volt megállapítható, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. mellékletként csatolt **munkavédelmi oktatásról felvett Igazolás iratot** a felperes aláírta.

A 2014. december 10. napján tartott tárgyaláson a felperes előadására tekintettel a bíróság ismételten meghallgatta tanúként a felperes jelenlétében T. S. alperesi munkavédelmi vezetőt, valamint felperesi indítványra unokatestvérét G. J-t.(27.sz.jkv.)

T. S. tanú előadta, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. mellékletként csatolt **munkavédelmi oktatásról felvett Igazolás iratban** írtakkal egyezően került tanú részéről

megtartásra a munkavédelmi oktatás a felperes belépésekor. *Az oktatásról más irat nem készült.* Aki azt aláírta, azon részt vett. Felperes vitatta az oktatás tényét, és hogy azon részt vett.

G. J. tanú előadta, hogy neki négyszemközt T. S. elismerte, hogy a fenti munkavédelmi oktatást nem tartotta meg a felperesnek. T. S. vitatta az előadást: állította, hogy az oktatást megtartotta.

A bíróság a fenti előadások körében a szembesítést lefolytatta, az eredményre nem vezetett.
(27.sz.jkv.)

Felperes **végleges kereseti kérelmét** a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz 2014. január 27. napján érkezett 4.sz. beadványával egyezően tartotta fenn, figyelemmel a bizonyítási indítványok körében a felperesi jogi képviselő által a 9.sz. felperesi beadványban, a 17.sz. jegyzőkönyvben, és a 26., 29.sz. felperesi előkészítő iratban tett előadásokra.

Alperes **végleges érdemi ellenkérelmét** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt tett perbeli előadásaival, az ott előterjesztett érdemi ellenkérelmével, különösen a 2012.12.06. napján kelt iratával (*Főv. KMB-iratok 29.sz.*), valamint a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt az 5.,17.,27., 30. sz. jegyzőkönyvekben, 12., 18., 31.sz. alperesi iratokban foglaltakkal egyezően tartotta fenn.

Peres felek jogi képviselői a jogi képviselettel felmerült **ügyvédi perköltséget** a Pp. és a vonatkozó IM rendelet általános szabályai alapján kérték megállapítani, Afa-kör figyelembe vételével.

Felperest a perben munkavállalói költségkedvezmény megillette.

Felperes kereseti kérelme túlnyomórészt megalapozatlan, alperes érdemi ellenkérelme túlnyomórészt megalapozott.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a bizonyítási kötelezettségről a peres feleket több ízben is részletesen tájékoztatta a Pp.3.§ (3), és a Pp. 164.§ (1) alapján: 5. sz. jkv, 17. sz. jkv, 22. sz. jkv, 27. sz. jkv.

A bíróság a bizonyítási eljárás keretén belül a bizonyítás anyagává tette a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2.M. ... / 2010. sz. per teljes iratanyagát, a peres felek által csatolt iratokkal, valamint a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti eljárás iratanyagát, a jelen perben beszerzett írásszakértői szakvéleményt, a felperes megismételt személyes előadását, T. S., G. J. tanúvallomásait.

A bíróság a peres felek kérelmére együttesen értékelte a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt, valamint jelen bíróság előtt fogatosított felperesi személyes meghallgatásokat, a 2012.02.14-i tárgyaláson meghallgatott O. A. tanúvallomását, a 2012.05.23. napján tartott tárgyaláson rögzített tanúvallomásokat: dr. Sz. Gy. igazságügyi orvosszakértő, Z. I. munkavédelmi felügyelő, T. S. alperesi munkavédelmi vezető, V. I., E. Sz. R. munkavállalók, T. L. alperesi raktáros műszakvezető.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti eljárásban meghallgatott tanúk tanúvallomását: T. S., G. J. felperes unokatestvére, valamint a felperesi bizonyítási indítványra beszerzett V. N. M. által készített igazságügyi írásszakértői szakvéleményt és az arra vonatkozó szakértői észrevétel iratokat.

A bíróság a perbeli tényállást a rendelkezésre álló fenti bizonyítási eszközök Pp. 206.§ (1) szerinti együttes értékelésével és mérlegelésével állapította meg.

A bíróság a dr. R. K. házi orvos által 2010.10.26-i dátummal kiállított táppénzes iratok, a 2010.11.05-i sebészeti szakrendelés és röntgen leletek, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 12.sz. csatolt ISZKI BOI igazságügyi orvosszakértői szakvélemény, a dr. Sz. Gy. igazságügyi orvosszakértő 2014.05.23-i tárgyaláson rögzített szakértői vallomása, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 20.sz. alatt csatolt dr. B. és társai orvosszakértői iroda kft. által készített igazságügyi orvosszakértői vélemény, O. A. tanúvallomása, E. Sz. R., valamint S. G. tanúvallomásai alapján ***állapította meg tényként, hogy felperes 2007.10.20-án az alperessz. alatti raktárában munkaidőben, munkavégzés közben szenvedett balesetet.***

A bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtti eljárásban csatolt ISZKI BOI igazságügyi orvosszakértői szakvélemény, a dr. B. és társai orvosszakértői iroda kft. által adott igazságügyi orvosszakértői szakvélemények alapján, figyelemmel a dr. Sz. Gy. igazságügyi orvosszakértő 2012.05.23. napján a 22. sz. jegyzőkönyvben tett előadása alapján ***állapította meg tényként, hogy a felperesnél 2007.11.05. napján diagnosztizált bal láb szárkapocscsont repedés / törés a felperes munkaviszonyával összefüggésben keletkezett.***

A felperes ***személyes előadásaiban többször is előadta***, hogy a *kapkodós, sietős, nagyon gyors, nagy lendülettel végzett műszak végi takarításnál* akadt be a kb. 80 cm széles fix-fejvégű partvis egy Salgó-polc lábába, és a partvis nyele ütődött neki a bokájának, ami a sérülését okozta. (Főv. KMB-iratok keresetlevélben rögzített felperesi tényállási előadás, a 4/A/12. sz. alatti felperesi jkv-i előadás, St. KMB-iratok 5.sz. jkv.)

Ebben a körben a peres felek a bíróság kifejezett tájékoztatása és felhívása ellenére nem kérték szakértő kirendelését a felperes által előadott baleseti mechanizmus elemzésére, és nem kérték helyszíni tárgyalás tartását.

Ebben a körben a bíróság megjegyzi, hogy dr. Sz. Gy. szakértő vallomásában nem vitatta (Főv. KMB iratok , 22. sz. jkv), hogy a balesetben részes partvis konkrét műszaki adatait nem ismeri. Ezért arra nem tudott nyilatkozni, hogy az alkalmas volt-e a felperesi konkrét sérülés okozására olyan módon, ahogyan azt a felperes állította.

A bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. mellékletként csatolt ***munkavédelmi oktatásról felvett Igazolás irat tartalma***, az azon rögzített felperesi aláírásra vonatkozó V. N. M. igazságügyi írásszakértő szakvéleménye, T. L. alperesi raktáros műszakvezető, T. S. alperesi munkavédelmi vezető, V. I., E. Sz. R., O. A. raktáros munkavállalók egybehangzó tanúvallomása alapján ***tényként állapította meg, hogy alperes a biztonságos felperesi munkavégzéshez (raktárkezelési segédmunka, takarítás segédmunka) szükséges munkavédelmi, munkaszervezési ismereteket munkavédelmi oktatás keretén belül a felperes munkába lépésekor biztosította. Az oktatáson a felperes részt vett.***

A bíróság T. L. alperesi raktáros műszakvezető, T. S. alperesi munkavédelmi vezető, V. I., E. Sz. R., O. A. raktáros munkavállalók egybehangzó tanúvallomása alapján ***tényként állapította meg a 2007.10.20-i délutános műszak munkaszervezési körülményei (létszám, idő hiány) körében, hogy a felperes által hivatkozott, a munkavégzésére negatívan kiható hiányos létszám, szűkös munkaidő keret nem került bizonyításra.***

A perben alperes nem vitatta, hogy aznap a két raktárszintről, a két műszakban lévő összlétszám 70 fő raktáros munkavállalóból kb.10 fő hiányozhatott betegség, illetve szabadság miatt. A kieső létszám nem hatott ki sem a munkateherre, sem a korábban megszokott munkaidőre. A felperessel aznap egy műszakban dolgozók a takarítás körében semmi szokatlan, különös sietségre okot adó munkaszervezési körülményről nem számoltak be. V. I. előadta, hogy ha két sort is kellett vinni aznap, az sem indokolt a megszokottnál gyorsabb, megfeszített munkatempót.

Felperes ebben a körben a fenti tanúvallomások értékelését kérte, más bizonyítási indítványt a bíróság felhívása ellenére sem terjesztett elő.

A felperes által hivatkozott 80 cm széles fix-partvisfej kialakítású partvis **munkaeszköz balesetveszélyes minőségére** a perben egyedül a felperes előadása állt rendelkezésre. Felperes ebben a körben a bíróság tájékoztatása és felhívása ellenére *nem kérte* munkavédelmi szakértő kirendelését, így a perbeli balesetben részes konkrét partvis balesetveszélyes minősége nem került bizonyításra.

O. A. előadása szerint az alperesnél rendszeresített típusú partvissal könnyű volt dolgozni, **V. I.** a partvisra vonatkozóan semmi rendellenességre utaló körülményről nem számolt be. **T. L.** előadása alapján is megállapítható volt, hogy felperes az általa használt partvis műszaki problémájáról neki említést nem tett, ilyen jelzésre a perben maga a felperes sem hivatkozott. (*Főv. KMB iratok , 15., 22. sz. jkv., St. KMB-iratok 5.sz. jkv.*),

A felperes által hivatkozott, a raktárosi és takarító segédmunkára álláspontja szerint kötelezően előírt, illetve munkavédelmi szempontból egyébként szükséges **munkavédelmi cipő** körében a bíróság tájékoztatása és felhívása ellenére *nem kérte* munkavédelmi szakértő kirendelését, így a perbeli balesettel kapcsolatban nem volt vizsgálható, hogy a felperes munkakörére jogszabály előírt-e munkavédelmi cipőt, illetve, hogy annak rendszeresítése munkavédelmi szempontból egyébként indokolt lett volna. *A perben a felperes által hivatkozott munkavédelmi cipő hiánya, mint baleseti ok, nem került bizonyításra.*

A partvis munkaeszköz, munkavédelmi cipő körében a bíróság rendelkezésére álló **T. S.** alperesi munkavédelmi vezető 4/A/5.sz. alatt csatolt írásbeli nyilatkozata, perbeli tanúvallomása, **T. L.** műszakvezető tanúvallomása, a felperessel a baleset napján egy műszakban dolgozók tanúvallomása állt rendelkezésre, melyek alapján az volt megállapítható, hogy a raktárosi, és takarítási munkához elégséges volt a zárt cipő viselete. Az alperes által rendszeresített 80 cm fejszélességű fix-fejű partvis nem okozott nehézséget a takarításnál.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. mellékletként csatolt **munkavédelmi oktatásról felvett Igazolás irat** szerint a felperes munkába állásakor tartott **munkavédelmi oktatás tartalmával** kapcsolatban az Igazolás okirat alapján is megállapítható volt, hogy a felperes által végzett **takarítás segédmunka**, *mely különös tudást, ismeretet nem igénylő, speciális veszélyt magában nem hordozó, a mindennapi életben is végzett tevékenység*, biztonságos ellátásához szükséges munkavédelmi, munkabaleseti ismereteket az alperes a felperesi balesetet megelőzően biztosította.

A 26., 29.sz. iratokban előterjesztett **további felperesi bizonyítási indítványokat**, melyek elutasítását kérte az alperes is, a bíróság elutasította, mivel a fentebb ismertetett rendelkezésre álló

bizonyítási eszközök alapján a Pp. 206.§ (1) alapján érdemben eldönthető volt az azzal kapcsolatos felperesi előadás.

A bíróság a V. N. M. írásszakértő által 24.sz. alatt csatolt szakvélemény, a felperesi észrevételre 28.sz. alatt csatolt szakértői észrevétel együttes értékelése alapján aggálytalanak értékelte a szakvélemény tartalmi megállapításait: nem volt indokolt a szakvélemény Pp. 182.§ (3) szerinti kiegészítés elrendelése.

A felperes munkába lépésekor tartott munkavédelmi oktatás tartalma a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 4/A/3.sz. alatt csatolt munkavédelmi oktatásról felvett **Igazolás okirati tartalma** alapján a felperes munkaköréhez tartozó segédmunka takarításra aggálytalanul megállapítható volt.

Felperes 26.sz. iratában a munkatársai hiányos munkavédelmi ismereteire való hivatkozása O.A., V.I. és E.Sz.I. vonatkozásában *iratellenes* volt, mivel a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 15., 22., jkv-ben rögzített tanúvallomásaikban egyezően adták elő, hogy munkahelyi baleset bekövetkezése esetére tisztában voltak azzal, hogy a közvetlen szakmai vezetőjüknek kell haladéktalanul jelezni a balesetet. A munkavédelmi oktatást a munkába lépésükkor megkapták.

G. J. ismételt tanúkénti meghallgatása nem volt indokolt, mivel a balesetről, annak munkahelyi körülményeiről a felperestől rendelkezett közvetett információkkal.

A bíróság a perben megállapított tényállás **jogi értékelése körében** a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról rendelkező 2012. évi LXXXVI. törvény (Mth.) 10.§ szerint a perbeli kéreseményt a 2007.10.20. napján hatályos anyagi jogi jogszabályok alapján vizsgálta.

Ezen időpontban a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 174.§ (1)-(5) bekezdései rögzítették a munkáltató kártérítési felelősségét, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 29-31. sz. Munkaügyi Kollégiumi állásfoglalásaira is.

174. § (1) A munkáltató a munkavállalónak munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért vétkességére tekintet nélkül, teljes mértékében felel.

*(2) Mentesül a munkáltató a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a kárt működési körén kívül eső elháríthatatlan ok vagy **kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.***

(3) Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amelyet a munkavállaló vétkes magatartása idézett elő.

(4) A munkavállaló bizonyítja, hogy a károkozás a munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be.

(5) A munkáltató működési körébe esnek különösen a munkáltató által feladatai során kifejtett tevékenységgel összefüggő magatartásból, a használt anyag, felszerelés, berendezés és energia tulajdonságából, állapotából, mozgatásából és működéséből eredő okok.

MK 29. szám

a) A munkáltató a munkavállalója balesetével és megbetegedésével kapcsolatban előállott kárért (egészségkárosodásért) az Mt. 174. §-a alapján akkor felel, ha az a munkaviszonyával összefüggésben keletkezett. Annak bizonyítása, hogy az egészségkárosodás a munkavissonnyal

összefüggésben következett be, a munkavállalót terheli. A munkáltatót ez a felelősség vétkességére tekintet nélkül terheli, kivéve, ha a munkáltató legfeljebb tíz főfoglalkozású munkavállalót foglalkoztató magánszemély, aki a munkavállalónak okozott kárért csak vétkessége esetén felel [Mt. 175. §-ának (1) bekezdése].

b) Ha a kárt a munkáltató működési körébe eső ok idézte elő, a felelőssége akkor is fennáll, ha az ok nem volt elhárítható. Annak vizsgálatánál, hogy a balesetet és megbetegedést előidéző ok az adott esetben a munkáltató működési körébe esik-e, figyelemmel kell lenni a végzett munka jellegére és a munkavégzés körülményeire is. A kárt előidéző ok akkor minősül a munkáltató működési körén kívül esőnek, ha az független a munkáltató tevékenységétől, tehát ha az előidéző ok és a munkáltató tevékenysége között nincs okozati összefüggés. Azt, hogy a kárt előidéző ok az adott esetben a munkáltató működési körén kívül esik-e, a munkáltató működése vonatkozásában és objektív ismérvek alapján kell vizsgálni. A működési körön kívül eső ok fennállása esetén is az Mt. 174. §-ának (1) bekezdése alapján felel a munkáltató, ha a kár oka a munkáltató részéről objektíve elhárítható volt.

c) A munkavállaló magatartása akkor vezet a munkáltatónak az Mt. 174. §-ának (1) bekezdésén alapuló felelőssége alóli mentesülésre, ha a kárt - függetlenül attól, hogy az okozás vétkes volt-e vagy sem - kizárólag a munkavállaló maga okozta, és az a munkáltató részéről elháríthatatlan volt. Ha a kár bekövetkezése nem kizárólag a munkavállaló magatartására vezethető vissza, hanem abban olyan ok is közrehatott, amely a munkáltató működési körébe esik, vagy bár azon kívül esik, de a munkáltató részéről objektíve elhárítható volt, a munkáltató a felelősség alól nem mentesülhet. Ez esetben kármegosztás alapjául csak a munkavállaló vétkes magatartása szolgálhat.

A bíróság a perbeli bizonyítási eszközök Pp. 206.§ (1) szerinti együttes értékelése és mérlegelése alapján megállapította, hogy felperes a perben a régi Mt. 174.§ (1), (4), az MK 29. a) pontja szerint bizonyította, hogy őt 2007.10.20. napján a munkaviszonyával összefüggésben érte egészségkárosodás.

Erre figyelemmel a bíróság helyt adott az ezzel kapcsolatos megállapítási felperesi kereseti kérelemnek a Pp. 213.§ (1), a Pp. 215.§ alapján, mivel alperes a munkabaleset tényét is vitatta a perben.

A bíróság ugyanakkor a perbeli bizonyítási eszközök Pp. 206.§ (1) szerinti együttes értékelése és mérlegelése alapján megállapította, hogy alperes a régi Mt. 174.§ (2) és az MK 29. c) szerint bizonyította, hogy a felperes balesetét **kizárólag a károsult felperes elháríthatatlan magatartása okozta.**

Ezért az alperes mentesül a felperest 2007.10.20. napján a munkaviszonyával összefüggésben ért egészségkárosodásból eredő kártérítési felelősség alól. **Erre figyelemmel a bíróság a felperes valamennyi vagyoni és nem vagyoni kárigényét a rendelkező részben foglaltakkal egyezően jogalap hiányában elutasította.**

A bíróság a felperesi munkavégzés (takarítás) jogi minősítése körében osztotta a Legfelsőbb Bíróság Mfv. III.11.002/2010/3. ítéletében foglaltakat, miszerint a perbeli tényállás mellett a felperes által a műszak végén végzett takarítás (segédmunka) különös tudást, ismeretet nem igényel, speciális veszélyt magában nem hordoz, a mindennapi életben is végzett tevékenység, melynek

ellátása közben, kizárólag a sérült figyelmetlen, kapkodó (sietős, nagy lendülettel végzett) munkavégzése, óvatlan mozdulata miatt következett be a baleset.

A felperes által megjelölt alperesi munkavédelmi, munkaszervezési mulasztások, melyek hiánya miatt nem tudta - felperesi álláspont szerint - az alperes elhárítani a balesetet, a perben nem kerültek bizonyításra.

A balesetkori felperesi munkavégzésre vonatkozó munkavédelmi, munkaszervezési, munkabiztonsági körülményekre, a balesettel érintett munkaeszközre rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján az volt megállapítható, hogy az alperes biztosította a műszak végi takarítás biztonságos, egészséget nem veszélyeztető elvégzését,- a felperes esetében is.

A felperes balesete a perbeli tényállás mellett a bíróság jogi álláspontja szerint az alperes részéről nem volt elhárítható.

A felperes a perben munkavállalói költségkedvezményben részesült.

A bíróság a felperesi összetett kereseti kérelem alapján akként foglalt állást a pervesztesség/pernyertesség arányában, hogy felperes ***túlnyomórészt pervesztes lett.***

Erre figyelemmel az állam által előlegezett 335.112,-Ft illetéket, és a perrel felmerült költséget: tanúk költsége 37.000,-Ft, szakértők költsége: 241.819,-Ft, a Pp. 77.§-78 § és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§ alapján a Magyar Állam viseli.

A pertárgy értéke a Pp. 24.§ (2) b.) szerint a felperesi keresettel érvényesített követelés: 5.585.200,- Ft, az illeték mértéke az Itv. 42.§ (1) a.) szerinti pertárgyérték 6%-a.

Alperes jogi képviselővel járt el, erre figyelemmel a perben kifejtett alperesi jogi képviselettel arányban álló ügyvédi perköltséget a felperes a Pp. 77.§-78.§, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) a) pontja és a (6) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Az ítélet elleni fellebbezés a Pp. 233.§ alapján.

Salgótarján, 2015. február 11.

Banos Éva sk.
ülnök

dr. Virágos Zoltán sk.
bíró, a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott ülnökök helyett is.

Nádor Istvánné sk.
ülnök

